

Posudek diplomové práce

Naděždy Koptové

„Systemický přístup a rozhovor jako užitečná podpora v praxi kariérního poradce“,

FF UK v Praze, 2011.

Předložená obsáhlá práce je věnována problematice profesního poradenství v prostředí školy a jedná se o práci z oblasti pedagogické a poradenské psychologie.

Práce má teoretickou a praktickou část. Teoretickou část tvoří pět na sebe celkem navazujících kapitol, které popisují nejdůležitější aspekty profesního či kariérního poradenství na základních školách. Autorka postupuje od obecného vymezení role povolání v současné společnosti k charakteristikám kariérového poradenství v ČR. Opírá se přitom o aktuální předpisy a právní dokumenty i odbornou literaturu a výzkumy. Podrobněji se dále věnuje obsahu a průběhu poradenského rozhovoru vedeného psychologem z PPP. V souladu se zaměřením své práce neopomíná v teoretické části přiblížit systemický přístup k vedení rozhovoru s klientem. Bohužel zvláště tato stěžejní kapitola je dle mého názoru nekonzistentní a málo strukturovaná, působí dojmem spíše středoškolské eseje, volných poznámek a úvah na dané téma. Na kráse celé teoretické části nepřidá ani množství překlepů a gramatických chyb (např. s. 16, 18, 19, 20, 28, 29, 30, 31, 32, 42, 44, 48, 49, 54, 55, 56) spolu s nejednotnými či dokonce chybějícími odkazy a citacemi (např. s. 11, 29, 32, 34, 35, 36, 40, 41, 42, 44, 45, 46, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58). Doporučovala bych také u kapitol 2 a 4 přepracovat strukturu a názvy jednotlivých podkapitol, popř. alespoň graficky naznačit jejich strukturu v *Obsahu* na začátku práce. Na stránce 36 autorka uvádí kapitolu fiktivním rozhovorem, kde, jak píše, rozlišuje výroky jednotlivých aktérů červenou a modrou barvou, které však v černobílém tisku práce nejdou rozlišit. Proč zde rozhovor uvádí se však dozvídáme až po jejím uvedení na s.37. Na s. 38 popisuje autorka škálu CDP, ale nikde neuvádí její plný název ani odkaz na autora. Na několika místech autorka uvádí také sekundární citace, i když se jedná o dostupnou tuzemskou literaturu (např. s. 46). Na s. 56 naopak autorka odkazuje na práci Emersona, 1830, jež není uvedena v seznamu literatury.

Empirická část působí dojmem nesourodé učebnice metodologie a velice těžce se v jejích jednotlivých kapitolách hledají stěžejní a konkrétní informace o autorčině výzkumu (např. úvod kapitoly 6. *Metodologie výzkumného šetření* se teprve na třetí stránce dozvídáme na čtyřech řádcích o tom podstatném, zbytek tvoří zbytečný přepis učebnic metodologie; podobně je i to v dalších kapitolách). Podkapitola 6.1 *Výzkumný problém a jeho teoretický kontext* patří spíše do teoretické části práce. Cíle výzkumu jsou opět nesourodě a nestrukturovaně uváděny, jiné na s. 64, další na s. 65. Proč? Navíc je zde začleněn i popis výzkumné metody. Popis metod se objevuje i v kapitole 7. *Případové studie* (s. 74-75) a 8. *Analýza dat, hledání odpovědí na stanovené otázky, shrnutí* (s.146). Proč? Ucelený popis výzkumného vzorku zcela chybí. Jádro výzkumné práce tvoří šest podrobných a celkem dobře strukturovaných kazuistik, přičemž jen u jedné z nich je provedena obsahová analýza autorkou provedeného systemického poradenského rozhovoru ohledně volby povolání s žákem 9.třídy ZŠ a jeho matkou. Kapitola *Diskuse* je celkem přiléhavá a realistická, nicméně v *Závěru* se autorka opět věnuje zbytečně spíše teorii než shrnutí své práce. Na konci práce je doložen seznam použité literatury s nejednotně uvedenými citacemi. Opět i v této empirické části je mnoho překlepů a gramatických chyb a nejednotné odkazy.

Při obhajobě této práce se doporučuji věnovat diskusi nad výše uvedenými výhradami.

I přes výše uvedené výhrady a nedostatky doporučuji předloženou práci k obhajobě, avšak navrhuji ji v této podobě hodnotit známkou "neprospěla"(4).

V Praze dne 13.5.2011.

PhDr. Eva Šírová, Ph.D.